

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Quam Methodum amplificandi Cicero præceptis consignarit. Capvt VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Septimum est *vōmūmār*, ratio peita à legibus. Nam, ut viris fortibus, qui suis consilijs, & laboribus, patriæ libertatem asseruerint præclarissimos honores decrevere: Ita parceras, qui matri iura violare ausi sunt, & tenuis supplicijs viuos, mortuosque mactarunt.

Octauum *Sing. 4o*. Iustitiae, & æquitatis lex postulat, ut pestis, quam in omnes bonos machinantur improbi, in eorum caput refundatur.

Nonum *Ευμφέπον*, utilis erit recipub. hæc animaduersio, siquidem tam funestis capitibus sublati, cæteri quietiores vivent.

Decimum est *Iusstrō*, facile est emergentem istam improbitatem in sonare præfocare, hanc ad uitia postea viribus corroboratam stirpium euellere difficillimum erit.

Hæc ille non ignobilis sophista fermè percenset, ex quibus amplificationes contexi possint, quæ & si commode dicuntur, nondum tamen plenam, & ex omni parte cumulatam, habere videntur rationem amplificationis.

Quam Methodum amplificandi Ciceron præceptis confignabitur.

C A P V T V I I .

Non dissimilia sunt à Græcorum Rhetorum inuentis, quæ Marcus Tullius libro secundo ad Herennium copiosius est persequutus.

Loci (inquit) communes ex decem præceptis commodissimè sumuntur, adaugendi criminis caussa.

Primus locus sumitur ab authoritate, cum commemoramus, quanta curæ ea res fuerit Diis immortalibus, aut maioribus nostris, Regibus, ciuitatibus, nationibus, hominibus sapientissimis, senatu, qui locus tractari poterit ad imitationem exordij pro Domo.

Cum multa diuinities à maioribus nostris inueniuntur, atque instituta sint, tum nubil præclarissimus quod, &c. Res igitur præclarissimè constituta proponetur, quam is, de quo queritur conuelleret conatus sit.

Quò vero maior erit testimoniorum, tum diuinorum, tum humanorū numerus, & gravior authoritas, & illiustrior coasurget amplificatio.

Secundus locus est, cum consideramus, illæ res, de quibus criminamur, ad quos pertineant: virum ad omnes, quos atrocissimum est, an ad superiores, quod genus ij sunt, a quibus authoritatis locus communis sumitur, an ad pares, hoc est in eisdem partibus animi, corporis, fortunarum positos, an ad inferiores, qui omnibus his rebus antecelluntur. Sic illa grauitas rei exaggeratur ab comedere auctore.

(Quod si vilo tempore magna caussa in Sacerdotum populi Romani iudicio, ac potestate versata est: hæc profectò tanta est, vno Ciceron pro Domo. munis recipub. dignitas omnium ciuium fidis, vita, libertas, aræ, foci, Diis penates, bona fortuna, domicilia, vestrae sapientiae, fidei, potestatique commissi, creditaque esse videantur.

Tertius locus est, quo percunctamur, quid sit euaturum, si omnibus idem concedatur, & ea re neglecta ostendemus, quid periculum, aut incommodorum confequatur. vt,

(Si C. Verres homo vita, atque factis, omnium iam opinione damnatus) absoluatur, toram iudiciorum rationem conuelli, &c.

Quartus locus est, quo demōstratur si huic sit remissum, multos alacriores ad maleficia futuros quos adhuc expectatio iudicij removatur.

Concinnè tractat hunc locum pro Flacco. n.s. Damnatus est is, qui Catilinam signa patræ inferentem interemit: quid est causæ cur non is qui Catilinam ex urbe repulit, per timescat: &c. vbi ostendit Flacco damnato acerrimos fore improborum in bonos imputus.

Quintus locus est, per quem ostendimus, si semel alter iudicatum sit, nullam rem fore, quæ incommodo mederi, aut erratum iudicu corrigerere possit. Quo loco non incommodum erit ut cæterarum rerum comparatione, ut ostendamus alias res posse, aut veritate sedari, aut consilio corrigi: huius rei, aut lenienda, aut corrindæ, nullam rem adiumento futuram.

Vt, (Quoniam in foueam incidit obrutatur, si enim hinc emerserit, nullius supplicij crudelitas erit recusanda. Et, Hanc vero, quæ ad eorum libros, atque infantium puerorum incunabula pertinet, nisi hoc iudicio à vobis recessit, & alpernamini, videte per Deos immortales, quem in locum Remp. percutaturum putatis, &c.)

: Sec-

Sextus locus est, cum ostendimus ex consulo factum, & dicemus voluntario facinori nullam esse excusationem, sed imprudentiae iustum deprecationem paratam.

Vt, (Diadema ostendis, gemitus toto fo-
re, unde diadema, non enim abiectum fustu-
leras, sed attuleras domo meditatum, & cogi-
tatum scelus,) &c.

Philipp. II. Septimus locus est, quo ostendimus te-
trum facinus, crudele, nefarium, tyrannicum
esse: quod genus iniuriae mulierum, aut ea-
riū rerum aliquid, quarum rerum causa bel-
la suscipiuntur, & cum hostibus de vita dimi-
catur. Talia sunt illa, (Ecce tibi gemini in sce-
lere par, inusitatum, inauditum, ferum, bar-
barum.)

Octauus locus est, quo ostendimus, non
vulgare, sed singulare esse maleficium (pur-
cum, nefarium, inusitatum, quod maturius, &
atrocis vindicandum sit.

Vt, (Expectate facinus, quam vultis impro-
bum, vincam tamen expectationem omni-
um.)

Nonus locus constat ex peccatorum compa-
ratione, quasi cum dicemus maius esse ma-
leficium stuprare ingenuam, quam sacrum
lædere, quod propter egestatem alterum,
alterum propter intemperantem superbiam
fiat. Sic per comparationem augetur Antonii
crudelitas. (L. Cinna crudelis, C. Marius in
iracundia persecutus. L. Sylla vehementer; ne-
que ullius horum in vlciscendo acerbitas
progressa ultra mortem est, ecce tibi, &c.)

Decimus locus est, per quem omnia, qua
in negotio gerendo acta sunt, quaque rem
consequi solent, exponamus acriter, & crimi-
nose, & diligenter, vt agit res, & gerit negoti-
um videatur rerum consequentium enumera-
tione, & ita exaggeratur mors Trebo-
nij Philippica yndecima.

Quod ista præceptiones de amplificatione
minus accurate tradita videantur,
& de Casu Longini sen-
tentia.

CAPUT VIII.

ET illæ quidem præceptiones, si primafon-
te spectentur, locupletissimam habere
videntur segetem amplificationis, non ta-
men vim eius omnem, rationemque comple-

xx sunt. Primum enim illi auctores, quasi iu-
dicium subfelia, & latrones, & particidas, aut
huiusmodi crimina semper cogitarent, nihil
de ceterarum rerum amplificatione dixe-
runt. Deinde ipsam fermè amplificationis a-
nimam, quæ in grauibus figuris sententiæ
consistit, omisere. Tertio ita quoque loco-
rum allata diuisio verbosior est, quam limati-
or. Quid enim sibi volūt tertius locus, & quartus,
nisi rem ostendunt amplificandam ab e-
uentu, quod cum viro arguento contineatur,
parum commode in duos locos discep-
tus, atque diuisus est. Septimus quoque, &
octauus locus omnino concurrunt, & verbis
duntaxit discriminantur, quanquam etiam
in utroque dixit, crimen ostendi nefarium,
quod fit, vt magis τετραλογία faciat, quam no-
ui aliquid insinuet. Itaque (si hæc Ciceronis
sunt) crediderim eum magis ex Graecorum
comimentarijs, quam ex suo ingenio, iudicio
que scripsisse.

Acutius certè Dionysius Longinus cum de
forma, & methodo amplificationis, in qua
huius præceptionis & vigortotus con-
sistit, aliquid diceret, noluit rem certis de-
finite limitibus, sed amplificationis formas
dixit esse sexcentas, hoc est prope innumerabiles, sic autem ille.

*Ἐτέρα ἔτεροις ἐπεισκυλλέρωμα μεγάλη
σωμαχώς ἐπεισδύται, καλαίσκαστην, ἔτε-
ρι διὰ τοπηγοπίαν ἐτεθεῖνωσιν, ἡ πραγμάτων
καλασκευῶν ἐπιφέρωσιν, εἴτ' ἐπαιχνομιαν ἐ-
γενόν παθῶν, μορφαὶ γαρ οἵται τῷ αὐξήσεσσι
γίνονται. Aliæ alij, inquit, conglobata mag-
nitudines continenter gradatione quadam in-
geruntur. Siue per locorum tractationem, si-
ue per exaggerationem, siue per rerum, & pro-
lationum corroborationem, siue per dispen-
sationem actionum, & affectuum, ad sum-
mum addit, infinite enim forma sunt amplifi-
cationum. Quæ sane dum expenduntur ob-
scura sunt. Nam & rarois quam affect species
est potius, quam modus amplificationis, &
τοπηγοπία in κατασκευῶν ἐπιφέρωσιν facile
incidit. Quid igitur ex ea divisione collige-
mus? cum nec Longinus hanc certam esse vo-
luerit, sed cum aliquas enumerasset amplifica-
tionis formas, statim subiecit esse sexcentas. ad amplifi-
cationis rationē ad duo capita posse referri, ad
locos,*